

„Μέχρι τοῦδε κατέληξε, λέγει ἐν τῷ τέλει, τὸ οὐδαιμὸν τοῦτι τῶν ἀποκρίσεων πόνημα Ἡ γὰρ τῆς δυστυχουῦς Ῥόδου ἄλωσις καὶ πολιορκία (τῷ 1522) ἀθρόον τῶν προσόντων καὶ ὧν εἶχομεν βιβλίων ἡμᾶς ἐγύμνωσε, καὶ μόλις ἐκ τῶν τῆς Αἴγαρος μονεῖμονες ἐρύσθημεν σωθέντες φυγῇ συνεργεῖα τῆς ἀνωθεν ῥοπῆς“.

Ἐν τέλει ὑπάρχουσι καὶ 17 ἐπιστολαὶ τοῦ αὐτοῦ πρὸς δι-
αφόρους. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλων ἐπιστολαὶ πρὸς τὸν Καλύ-
βαν· οἶον Ἀντωνίου (τοῦ μεγάλου ῥήτορος) τρεῖς· Ἰωάννου
Ἀβραμίου μία· Ἰωάννου ἱερέως τοῦ Ναθαναὴλ μία· Νικολάου
τινὸς μία· καὶ μία Μαθουσάλα Μοναχοῦ. Ὁ Καλύβας φαίνεται
ὅτι μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Ῥόδου ὑπὸ τῶν Τούρκων κατέφυγεν
εἰς Κρήτην καὶ ἔζη ἐκεῖ· διότι ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Μαθουσάλα ἐπι-
γράφεται „Τῷ λογιωτάτῳ Κυρίῳ Γεωργίῳ τῷ Καλύβα ἐν Σιτεῖα
τῇ πόλει“.

σελ. 198. Ἰωάννης Μορεζῖνος ἢ Μορζῖνος, Κρής,
φίλος Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου, μεθ' οὗ εἶχεν ἀλληλογραφίαν·
ἔζη ἔτι τῷ 1601 ἔτει. Συνέταξεν Ἐγκώμια εἰς τὴν Θεοτόκον,
ὡς δηλοῦται ἐκ τινος πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῆς τοῦ Μαργουνίου,
γραφεύσης τῷ 1599 ἔτει. Ἴδου αἱ λέξεις τοῦ Μαργουνίου. „Ἐπι-
χρηστῶν δὲ πρὸς τούτοις καὶ τῶν ἐλπίδων φερόμεθα ὀψέποτε,
ἢ τὰς σὰς ὑποσχέσεις καὶ τὰ εἰς τὴν πανάχραντον Δέσποιναν
ξυντεθέντα σοι Ἐγκώμια κομισόμενοι“.

σελ. 599. Ἀνδρέας Εὐδαιμονογιάννης, ἐγεννήθη περὶ
τὸ ἔτος 1555 ἐν Κυδωνίᾳ τῆς Κρήτης ἐκ γονέων καταγομένων,
ὡς λέγεται, ἐκ τῆς τῶν Παλαιολόγων οἰκογενείας· νεώτατος
ἐλθὼν εἰς Ἰταλίαν ἐσπούδασεν ἐν Ῥώμῃ περὶ τὴν θεολογίαν
καὶ φιλοσοφίαν· κατετάχθη εἰς τὸ τάγμα τῶν Ἰησουϊτῶν τῷ 1581·
ἐδίδαξεν ἐν Παταβίῳ τὴν φιλοσοφίαν καὶ θεολογίαν εὐδοκίμως·
διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Πάπα Οὐρβανοῦ Η' διευθυντῆς τοῦ ἐν Ῥώμῃ
ὑπ' αὐτοῦ ἀνακαινοθέντος ἐλληνικοῦ Κολλεγίου· ἀπεστάλη ὑπὸ

